



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums

2022. gada 21. novembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2022/C 441/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī	1
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2022/C 441/02	Lieta C-592/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 30. septembra rīkojums (Administratīvās rajona tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ĒDIENS & KM.LV” PS/Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Publiskais iepirkums – Direktīva 2014/24/ES – Procedūras norise – Dalībnieku atlase – Atlases kritēriji – Tehniskās un profesionālās spējas – 58. panta 4. punkts – Pierādījumu veidi – Eiropas vienotais iepirkuma procedūras dokuments – 59. pants – Paļaušanās uz citu subjektu spējām – 63. panta 1. punkts – Ekonomikas dalībnieku grupa – Nosacījums par profesionālo pieredzi, kurš līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas gadījumā jāizpilda grupas dalībniekam, kas atbildīgs par to darbību veikšanu, kuru dēļ attiecīgā pieredze prasīta – Iepirkuma procedūras dokumentos neparedzēts nosacījums – Pilnsabiedrības gadījumā esošas solidāras atbildības sistēmas ietekmes neesamība)	2
2022/C 441/03	Lieta C-71/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 3. februārī CX iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra spriedumu lietā T-743/16 RENV II, CX/Komisija	3
2022/C 441/04	Lieta C-168/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 28. februārī FT u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-224/20 FT u.c./Komisija	3

2022/C 441/05	Lieta C-170/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 28. februārī FJ u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-225/20 FJ u.c./EĀDD	3
2022/C 441/06	Lieta C-171/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 2. martā FJ u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-619/20 FJ u.c./EĀDD	3
2022/C 441/07	Lieta C-172/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 2. martā FZ u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-618/20 FZ u.c./Komisija	4
2022/C 441/08	Lieta C-511/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 29. jūlijā iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>AQ/trendtours Touristik GmbH</i>	4
2022/C 441/09	Lieta C-529/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. augustā iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>PA/trendtours Touristik GmbH</i>	5
2022/C 441/10	Lieta C-541/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 11. augustā <i>Araceli García Fernández</i> un citi iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-523/17 <i>Eleweté Invest Group</i> un citi/Komisija un VNV	5
2022/C 441/11	Lieta C-555/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 16. augustā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 8. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-363/19 un T-456/19 Apvienotā Karaliste un ITV/Komisija	7
2022/C 441/12	Lieta C-556/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 17. augustā <i>ITV plc</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 8. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-363/19 un T-456/19 Apvienotā Karaliste un ITV/Komisija	8
2022/C 441/13	Lieta C-558/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. augustā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE</i>	9
2022/C 441/14	Lieta C-560/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 23. augustā iesniedza <i>Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia</i> (Itālija) – <i>Ferriere Nord SpA u.c./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione</i>	10
2022/C 441/15	Lieta C-564/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā <i>LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 8. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-363/19 un T-456/19 Apvienotā Karaliste un ITV/Komisija	11
2022/C 441/16	Lieta C-565/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 26. augustā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Verein für Konsumenteninformation/Sofatutor GmbH</i>	12
2022/C 441/17	Lieta C-567/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā <i>Vasile Dumitrescu</i> un <i>Guido Schwarz</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-531/16 <i>Dumitrescu</i> un <i>Schwarz</i> /Komisija	12
2022/C 441/18	Lieta C-568/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā YT un YU iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-532/16 YT un YU/Komisija	13
2022/C 441/19	Lieta C-569/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā YV iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-533/16 YV u.c./Komisija	14
2022/C 441/20	Lieta C-570/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā ZA iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-545/16 YY un ZA/Eiropas Savienības Tiesa	14
2022/C 441/21	Lieta C-575/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. augustā <i>Hochmann Marketing GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-337/20 <i>Hochmann Marketing GmbH</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	15

2022/C 441/22	Lieta C-578/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. septembrī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>flightright GmbH/TAP Portugal</i>	15
2022/C 441/23	Lieta C-582/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. septembrī iesniedza <i>Verwaltungsgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Die Länderbahn GmbH DLB u.c./Vācijas Federatīvā Republika</i>	16
2022/C 441/24	Lieta C-584/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. septembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>QM/Kiwi Tours GmbH</i>	17
2022/C 441/25	Lieta C-600/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 16. septembrī <i>Carles Puigdemont i Casamajó</i> un <i>Antoni Comín i Oliveres</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-388/19 <i>Puigdemont i Casamajó</i> un <i>Comín i Oliveres/Parlaments</i>	17
2022/C 441/26	Lieta C-601/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. septembrī iesniedza <i>Landesverwaltungsgericht Tirol</i> (Austrija) – <i>Umweltverband WWF Österreich u.c./Tiroler Landesregierung</i>	18
Vispārējā tiesa		
2022/C 441/27	Lieta T-525/22: Prasība, kas celta 2022. gada 19. augustā – <i>Sberbank of Russia/Komisija</i> un VNV	20
2022/C 441/28	Lieta T-526/22: Prasība, kas celta 2022. gada 20. augustā – <i>Sberbank of Russia/Komisija</i> un VNV	21
2022/C 441/29	Lieta T-527/22: Prasība, kas 2022. gada 22. augustā – <i>Sberbank of Russia/VNV</i>	22
2022/C 441/30	Lieta T-591/22: Prasība, kas celta 2022. gada 23. septembrī – <i>Polaroid IP/EUIPO</i> – <i>Klimeck</i> (Kvadrāta taisnstūrī attēlojums)	22
2022/C 441/31	Lieta T-597/22: Prasība, kas celta 2022. gada 26. septembrī – <i>Sophienwald/EUIPO</i> – <i>Zalto Glas</i> (“Sw Sophienwald”)	23
2022/C 441/32	Lieta T-601/22: Prasība, kas celta 2022. gada 26. septembrī – <i>Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media/EUIPO</i> – <i>Optiva Canada</i> (“OPTIVA MEDIA”)	24
2022/C 441/33	Lieta T-603/22: Prasība, kas celta 2022. gada 26. septembrī – <i>Agus/EUIPO</i> – <i>Alpen Food Group</i> (“ROYAL MILK”)	24
2022/C 441/34	Lieta T-608/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – <i>KHG/EUIPO</i> – <i>Dreams</i> (“Dreamer”)	25
2022/C 441/35	Lieta T-609/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – <i>Nienaber/EUIPO</i> – <i>St. Hippolyt Mühle Ebert</i> (“BoneKare”)	26
2022/C 441/36	Lieta T-610/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – <i>Nienaber/EUIPO</i> (“BoneKare”)	26
2022/C 441/37	Lieta T-611/22: Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – <i>Marico/EUIPO</i> – <i>Regal Impex</i> (“SAFFOLA”)	27
2022/C 441/38	Lieta T-616/22: Prasība, kas celta 2022. gada 3. oktobrī – <i>Breville/EUIPO</i> (Ēdienu gatavošanas ierīces)	28
2022/C 441/39	Lieta T-618/22: Prasība, kas celta 2022. gada 4. oktobrī – <i>Amazonen-Werke H. Dreyer/EUIPO</i> (Zaļās un oranžās krāsas kombinācija)	28
2022/C 441/40	Lieta T-621/22: Prasība, kas celta 2022. gada 4. oktobrī – <i>SB/EĀDD</i>	29
2022/C 441/41	Lieta T-622/22: Prasība, kas celta 2022. gada 6. oktobrī – <i>Van Oosterwijck/Komisija</i>	29

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2022/C 441/01)

Jaunākā publikācija

OV C 432, 14.11.2022.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 424, 7.11.2022.

OV C 418, 31.10.2022.

OV C 408, 24.10.2022.

OV C 398, 17.10.2022.

OV C 389, 10.10.2022.

OV C 380, 3.10.2022.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 30. septembra rīkojums (Administratīvās rajona tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ĒDIENS & KM.LV” PS/Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Lieta C-592/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Publiskais iepirkums – Direktīva 2014/24/ES – Procedūras norise – Dalībnieku atlase – Atlases kritēriji – Tehniskās un profesionālās spējas – 58. panta 4. punkts – Pierādījumu veidi – Eiropas vienotais iepirkuma procedūras dokuments – 59. pants – Paļaušanās uz citu subjektu spējām – 63. panta 1. punkts – Ekonomikas dalībnieku grupa – Nosacījums par profesionālo pieredzi, kurš līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas gadījumā jāizpilda grupas dalībniekam, kas atbildīgs par to darbību veikšanu, kuru dēļ attiecīgā pieredze prasīta – Iepirkuma procedūras dokumentos neparedzēts nosacījums – Pilnsabiedrības gadījumā esošas solidāras atbildības sistēmas ietekmes neesamība)

(2022/C 441/02)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā rajona tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: “ĒDIENS & KM.LV” PS

Atbildētāji: Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 63. panta 1. punkts, aplūkots kopsakarā ar tās 59. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tad, kad ir konstatēts, ka gadījumā, ja pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības tiek piešķirtas ekonomikas dalībnieku grupai, to darbību veikšana, kurām ir nepieciešama pieredze, tiks uzticēta tikai vienam grupas dalībniekam, – grupa–pretendents, lai pierādītu, ka tā atbilst nosacījumam par pieredzi, ko līgumslēdzēja iestāde ir noteikusi atbilstoši šīs direktīvas 58. panta 4. punktam, var paļauties vienīgi uz minētā šīs grupas dalībnieka pieredzi, pat ja iepirkuma procedūras dokumentos tieši nav paredzēts, ka ekonomikas dalībnieku grupas dalībniekiem individuāli ir jāatbilst šim nosacījumam.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 22.9.2021.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 3. februārī CX iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2021. gada 24. novembra spriedumu lietā T-743/16 RENV II, CX/Komisija**

(Lieta C-71/22 P)

(2022/C 441/03)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CX (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Tiesa (septītā palāta) ar 2022. gada 29. septembra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējam segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 28. februārī FT u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-224/20 FT u.c./Komisija**

(Lieta C-168/22 P)

(2022/C 441/04)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: FT u.c. (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja kā acīmredzami nepieņemamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 28. februārī FJ u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-225/20 FJ u.c./EĀDD**

(Lieta C-170/22 P)

(2022/C 441/05)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: FJ u.c. (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ārējās darbības dienests

Ar 2022. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja kā acīmredzami nepieņemamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 2. martā FJ u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-619/20 FJ u.c./EĀDD**

(Lieta C-171/22 P)

(2022/C 441/06)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: FJ u.c. (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ārējās darbības dienests

Ar 2022. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja kā acīmredzami nepieņemamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 2. martā FZ u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-618/20 FZ u.c./Komisija**

(Lieta C-172/22 P)

(2022/C 441/07)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: FZ u.c. (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja kā acīmredzami nepieņemamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 29. jūlijā iesniedza Landgericht Frankfurt am
Main (Vācija) – AQ/trendtours Touristik GmbH**

(Lieta C-511/22)

(2022/C 441/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs un apelācijas sūdzības iesniedzējs: AQ

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: trendtours Touristik GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302⁽¹⁾ (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (turpmāk tekstā – “Komplekso ceļojumu direktīva”), 12. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā līdztekus Komplekso ceļojumu direktīvas 12. panta 1. punktam ir paredzētas līguma izbeigšanas papildu tiesības, kuru tiesiskās sekas tiek piemērotas tikai tad, ja ceļotājs uz tām norāda savā paziņojumā par līguma izbeigšanu?
- 2) Vai Komplekso ceļojumu direktīvas 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums maksāt līguma izbeigšanas maksu netiek atcelts, ja ceļotājs savā paziņojumā par kompleksā ceļojuma līguma izbeigšanu nenorāda nekādu iemeslu vai norāda iemeslu, kas nav saistīts ar nenovēršamiem un ārkārtas apstākļiem?

⁽¹⁾ OV 2015, L 326, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. augustā iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *PA/trendtours Touristik GmbH*

(Lieta C-529/22)

(2022/C 441/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs un apelācijas sūdzības iesniedzējs: PA

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *trendtours Touristik GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302⁽¹⁾ (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (turpmāk tekstā – “Komplekso ceļojumu direktīva”), 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā līdztekus Komplekso ceļojumu direktīvas 12. panta 1. punktam ir paredzētas līguma izbeigšanas papildu tiesības, kuru tiesiskās sekas tiek piemērotas tikai tad, ja ceļotājs savā paziņojumā par līguma izbeigšanu norāda uz to, ka galamērķa vietā vai tās tiešā tuvumā ir izveidojušies nenovēršami un ārkārtas apstākļi, kas būtiski ietekmē kompleksā pakalpojuma sniegšanu vai pasažieru pārvadāšanu uz galamērķi?
- 2) Vai Komplekso ceļojumu direktīvas 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums maksāt līguma izbeigšanas maksu netiek atcelts, ja ceļotājs savā paziņojumā par kompleksā ceļojuma līguma izbeigšanu nenorāda nekādu iemeslu vai tikai *a posteriori* pamato līguma izbeigšanu ar nenovēršamiem un ārkārtas apstākļiem, kas saskaņā ar prognozi izbeigšanas brīdī vai ceļojuma laikā ir izveidojušies galamērķa vietā vai tās tiešā tuvumā un būtiski ietekmē kompleksā pakalpojuma sniegšanu vai pasažieru pārvadāšanu uz galamērķi?

⁽¹⁾ OV 2015, L 326, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 11. augustā *Araceli García Fernández* un citi iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-523/17 *Eleweté Invest Group* un citi/Komisija un VNV

(Lieta C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Araceli García Fernández*, *Faustino González Parra*, *Fernando Luis Treviño de Las Cuevas*, *Juan Antonio Galán Alcázar*, *Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera*, *Macon, SA*, *Marta Espejel García*, *Memphis Investments Ltd*, *Pedro Alcántara de la Herrán Matorras*, *Pedro José de Jesús Benito Trebbau López*, *Pedro Regalado Cuadrado Martínez*, *María Rosario Mari Juan Domingo* (pārstāvji: *B.M. Cremades Román*, *J. López Useros*, *S. Cajal Martín* un *P. Marrodán Lázaro*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Eleweté Invest Group, SL*, *Antonio Bail Cajal*, *Carlos Sobrini Marín*, *Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL*, *Juan José Homs Tapias*, *Anna María Torras Giro*, *Marbore 2000, SL*, *Tristán González del Valle*, Eiropas Komisija, Vienotā noregulējuma valde, Spānijas Karaliste, *Banco Santander, SA*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir:

- (i) uzskatīt par iesniegtu šo apelācijas sūdzību, ar to iesniegtos dokumentus, kā arī par izvirzītiem – tajā norādītos apgalvojumus;

- (ii) saskaņā ar LESD 256. pantu, Tiesas statūtu 61. pantu un Tiesas Reglamenta 170. pantu pieņemt šādu spriedumu, kurā:
- (a) pasludināt attiecīgā Vispārējās tiesas sprieduma atcelšanu pilnībā un – pakārtoti – daļēju atcelšanu, ņemot vērā apelācijas sūdzības III un IV sadaļā izklāstīto;
 - (b) taisīt spriedumu, ņemot vērā prasības pieteikuma 219. punktu;
 - (c) piespriest Eiropas Komisijai un VNV atlīdzināt tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus;
 - (d) piespriest VNV un Eiropas Komisijai atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus;
 - (e) piespriest, ka visām apelācijas sūdzības iesniedzējiem saņemtajām summām tiek pieskaitīti kompensācijas procenti, skaitot no 2017. gada 23. maija (vai, pakārtoti, sākot no 2017. gada 7. jūnija) līdz sprieduma datumam, kā arī nokavējuma procenti, skaitot no sprieduma datuma, izņemot tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kuriem tiks pieskaitīti nokavējuma procenti no sprieduma datuma; un
 - (f) piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem jebkuru citu papildus aizsardzības līdzekli, ko [Tiesa] uzskata par juridiski piemērotu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji pārsūdz attiecīgā Vispārējās tiesas sprieduma pamatojumu un rezolutīvo daļu, jo tajā esot pieļautas vairākas kļūdas Eiropas Savienības tiesību piemērošanā un interpretācijā, tostarp pamatojuma nepietiekamība un pretrunīgums, kā arī kļūdas faktu un no tiem izrietošo juridisko seku kvalificēšanā un pierādījuma vērtēšanā.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza četrus pamatus apelācijas sūdzības prasījumu pamatojumam.

Ar **pirmo pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014⁽¹⁾ (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu ("VNMR"), 18. panta interpretācijā un piemērošanā.

Ar pirmā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda VNMR 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācijā un piemērošanā attiecībā uz nepieciešamību nodrošināt likviditāti, konfidencialitātes pienākumu neizpilde, kā arī kļūda attiecībā uz labas pārvaldības principa interpretāciju. Ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo pamatojuma nepietiekamību un VNMR 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta kļūdainu interpretāciju. Šajā nozīmē apgalvots, ka *Banco Popular Español* (turpmāk tekstā – "BPE") neesot bijusi maksātnespējīga un ka VNV rīcībā esot bijušas citas – mazāk aizskarošas alternatīvas. Ar pirmā pamata trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, piemērojot un interpretējot VNMR 18. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Attiecībā uz **otro pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi VNMR 20. pantu. Šajā nozīmē apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka esot pieļautas kļūdas VNMR 20. panta 1., 5., 7., 9., 10. un 11. punkta interpretācijā un piemērošanā. Turklāt ar otrā pamata piekto daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību pieklūt ekspropriācijas lietas materiāliem interpretēšanā un piemērošanā, jo tās pamatojums esot pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECPAK) Papildprotokolā izklāstītajam. Ar otrā pamata sesto daļu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka esot pieļauta tiesību kļūda attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu vērtējumu.

Trešais pamats esot balstīts uz prasījumu par atlīdzību, kas izriet no apstrīdētā lēmuma [VNV Lēmuma SRB/EES/2017/08 un apstiprinošā Komisijas Lēmuma (ES) Nr. 2017/1246] atcelšanas ar seku apstiprināšanu.

Attiecībā uz **ceturto pamatu** apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu VNMR interpretācijā un piemērošanā saistībā ar prasījumu par ārpuslīgumisko atbildību neatkarīgi no prasījuma par spēkā neesamības atzīšanu. Ar ceturto pamatu pirmo daļu ir analizēts, kā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, interpretējot un piemērojot VNMR 116. apsvērumu, 88. un 91. pantu un LESD 339. pantu ar aizsardzības standartu, kas ir daudz zemāks par noteikto ES banku noregulējumu jomā. Vienlaikus ir apgalvots, ka esot pieļauta kļūda VNMR interpretācijā un piemērošanā, pārkāpjot rūpības pienākumu. Visbeidzot, ar ceturto pamatu otro daļu ir apgalvots, ka esot pieļauta kļūda VNMR 20. panta 15. punkta un 20. panta 16. punkta interpretācijā un piemērošanā, kā arī pamatotas atbildes neesamība.

(¹) OV 2014, L 225, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 16. augustā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 8. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-363/19 un T-456/19 Apvienotā Karaliste un ITV/Komisija

(Lieta C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: L. Baxter, Agent, P. Baker QC un T. Johnston, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu un apmierināt Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes prasījumus tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- alternatīvi – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas instancē un saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības, jo tā esot sagrozījusi lietas pamatā esošos faktus un devusi tiem nepareizu tiesisku raksturojumu, kad tā secināja, ka atsauces sistēma ir Apvienotās Karalistes CFC (kontrolēti ārvalstu uzņēmumi) tiesiskais regulējums.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemjot, ka Apvienotās Karalistes CFC tiesiskais regulējums esot sniedzis priekšrocību. Šī tiesību kļūda izriet no faktu sagrozīšanas un nepareiza faktu raksturojuma saistībā ar nozīmīgu amatpersonu pienākumu lomu Apvienotās Karalistes CFC tiesiskajā regulējumā un attiecībās starp 5. un 9. nodaļu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, vērtējot Apvienotās Karalistes CFC tiesiskā regulējuma mērķi un selektivitāti. Pārsūdzētajā spriedumā esot ietverti vairāki atkārtoti sagrozījumi un/vai acīmredzamas kļūdas izpratnē saistībā ar nozīmīgu amatpersonu pienākumu lomu Apvienotās Karalistes CFC tiesiskajā regulējumā un attiecībās starp 5. un 9. nodaļu. Vispārējā tiesa arī neesot norādījusi vai aplūkojusi Apvienotās Karalistes prasības pieteikuma galvenos elementus, pārkāpjot savu pienākumu norādīt pamatojumu.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa neesot aplūkojusi Apvienotās Karalistes argumentu, ka Komisijas lēmumā⁽¹⁾ veikta nošķiršana starp Apvienotās Karalistes nozīmīgu amatpersonu pienākumiem un Apvienotās Karalistes saistīto kapitālu ir neracionāla, pārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu. Turklāt Vispārējā tiesa esot noraidījusi administratīvā praktiskuma apsvērumu kā attaisnojumu divu iemeslu dēļ saistībā ar apgalvoto pierādījumu neesamību Vispārējā tiesā, lai gan ne viens, ne otrs nav ilgtspējīgs, un abi ir saistīti ar skaidru faktu sagrozišanu attiecībā uz pierādījumiem Tiesā.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas pamatojumā esot acīmredzama pieļauta tiesību kļūda attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanas brīvības prasību un 2006. gada 12. septembra sprieduma *Cadbury Schweppes un Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, EU:C:2006:544, ("*Cadbury Schweppes*" lieta) nozīmi, kas norāda uz minētās lietas neņemšanu vērā. Vispārējās tiesas secinājums šajā ziņā norāda uz vairākām kļūdām. Pirmkārt, attiecīgais secinājums ir balstīts uz nozīmīgu amatpersonu pienākumu lomas Apvienotās Karalistes tiesiskajā regulējumā nepareizu izpratni. Otrkārt, šķiet, ka Vispārējā tiesa izdarījusi pieņēmumu, ka Apvienotā Karaliste ir pieņēmusi tikai teritoriālu sistēmu. Treškārt, šajā pārsūdzētā sprieduma daļā nav norādīts vai aplūkots būtisks Apvienotās Karalistes arguments saistībā ar *Cadbury Schweppes* lietu virknes ietekmi uz Apvienotās Karalistes CFC tiesiskā regulējuma izstrādi.

⁽¹⁾ Komisijas lēmums (ES) 2019/1352 (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu (OV 2019 L 216, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 17. augustā ITV plc iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta
paplašinātā sastāvā) 2022. gada 8. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-363/19 un T-456/19
Apvienotā Karaliste un ITV/Komisija**

(Lieta C-556/22 P)

(2022/C 441/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ITV plc (pārstāvji: J. Lesar, Solicitor, un K. Beal QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieļaujamu;
- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2) un 4) punktu;
- atcelt Komisijas 2019. gada 2. aprīļa lēmumu (ES) 2019/1352 par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu⁽¹⁾; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Tiesā un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā vai izvērtējumā, secinot, ka Komisija nav kļūdījusies attiecīgās atsaucēs sistēmas izvēlē, lai analizētu to, vai LESD 107. un 108. pantā paredzētie valsts atbalsta noteikumi ir vai nav pārkāpti.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā vai izvērtējumā, secinot, ka attiecīgie atbrīvojumi darbojas kā atkāpe no vispārējās nodokļu sistēmas, kas ietver CFC (kontrolētu ārvalstu uzņēmumu) noteikumus, un tādējādi attiecināja selektīvas priekšrocības tikai uz dažiem uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājiem, kuri citādi atradās līdzīgā situācijā.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā vai izvērtējumā, secinot, ka atbrīvojumi, ja tie piešķir selektīvu priekšrocību, nevar tikt attaisnoti ar administratīvā praktiskuma apsvērumiem.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot un piemērojot 2006. gada 12. septembra spriedumā *Cadbury Schweppes plc un Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, EU:C:2006:544 sniegto risinājumu: vai nu apsverot jautājumu par atsaucē sistēmu, selektīvu priekšrocību vai arī jautājumu par to, vai atbrīvojumi (vai kāds no tiem) varētu būt attaisnoti, lai aizsargātu brīvību veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar LESD 49. pantu. Turklāt un pakārtoti Vispārējā tiesa neesot norādījusi pienācīgu pamatojumu tās izdarītiem secinājumiem šajā ziņā.

(¹) OV 2019, L 216, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. augustā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE*

(Lieta C-558/22)

(2022/C 441/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)*

Atbildētāji apelācijas instancē: *Fallimento Esperia SpA* un *Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE*

Prejudiciālais jautājums

Vai:

- LESD 18. pantam daļā, kurā tas aizliedz jebkādu diskrimināciju pilsonības dēļ, piemērojot Līgumus;
- LESD 28. un 30. pantam daļā, kurā tie nosaka ievadmuītas nodokļu un maksājumu ar līdzvērtīgu iedarbību aizliegumu;
- LESD 110. pantam daļā, kurā tas aizliedz uzlikt importētiem ražojumiem lielākus nodokļus par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem;
- LESD 34. pantam daļā, kurā tas aizliedz pasākumus ar importa kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību;
- LESD 107. un 108. pantam daļā, kurā tie aizliedz īstenot valsts atbalsta pasākumu, kas nav paziņots Komisijai un nav saderīgs ar iekšējo tirgu;
- Direktīvai 2009/28 (¹) daļā, kurā ar to ir paredzēts veicināt zaļās elektroenerģijas tirdzniecību Kopienā, veicinot arī atsevišķo dalībvalstu ražošanas jaudu palielināšanu,

ir pretrunā tāds valsts likums kā iepriekš aprakstītais, ar kuru zaļās elektroenerģijas importētājiem uzliek pienākumu veikt maksājumu, kas nav piemērojams tā paša ražojuma nacionālajiem ražotājiem?

- (¹) Eiropas parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 23. augustā iesniedza *Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia* (Itālija) – *Ferriere Nord SpA u.c./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione*

(Lieta C-560/22)

(2022/C 441/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Ferriere Nord SpA, SIAT – Società Italiana Acciai Trafilati SpA* un *Acciaierie di Verona SpA*

Atbildētājas apelācijas instancē: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato* un *Agenzia delle entrate – Riscossione*

Prejudiciālais jautājums

Vai 2012. gada 24. janvāra Dekrētikuma Nr. 1 (kas ar grozījumiem pārveidots par 2012. gada 24. marta Likumu Nr. 27) 5.bis pants – ar ko Likuma Nr. 287/1990 10. pantam tika pievienots 7.ter un 7. quater punkts – un atbilstoši kuram *Autorità garante della concorrenza e del mercato* (Konkurences un tirgus uzraudzības iestāde) institucionālā darbība tiek finansēta tikai no “iemaksas”, ko maksā tikai kapitālsabiedrības (Itālijas vai ārzemju, ja tām Itālijā ir filiāles ar pastāvīgu iestādi, kurām ir pienākums reģistrēties Uzņēmumu reģistrā), kuru kopējie ieņēmumi pārsniedz 50 miljonus EUR, un kas tātad neietekmē taisnīgi un samērīgi visus uzņēmumus, kuri darbojas tirgū un kuriem par labu (neskaitot patērētājus) darbojas minētā iestāde, ir interpretējams saderīgi ar Savienības tiesībām, konkrēti:

- LES 4. panta 3. punktu (lojālas sadarbības princips);
- iekšējā tirgus pamatā esošajiem principiem (ieskaitot tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvu kapitālu apriti);
- LESD 101., 102. un 103. pantu;
- Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (¹) (tagad LESD 101. un 102. pantā);
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1 (2018. gada 11. decembris) par apstākļu nodrošināšanu nolūkā dot dalībvalstu konkurences iestādēm iespēju efektīvāk izpildīt konkurences noteikumus un par iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanu (²) (it īpaši, 1., 6., 8., 17., 26. “apsvērums”, 1. panta 1. punkts, 2. panta 10. punkts, 5. panta 1. punkts);

kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta (tiesības uz īpašumu) 1. punktu, 20. pantu (vienlīdzība likuma priekšā), 21. panta (diskriminācijas aizliegums) 1. punktu, 52. panta 1. punktu (samērīguma princips);

un tātad ir jāinterpretē tādējādi, [ka] 2012. gada 24. janvāra Dekrētikuma Nr. 1 (kas ar grozījumiem pārveidots par 2012. gada 24. marta Likumu Nr. 27) 5.bis pantā – ar ko Likuma Nr. 287/1990 10. pantam tika pievienots 7.ter un 7.quer punkts – minētais tiesiskais regulējums ir pretrunā iepriekš minētajām Savienības tiesībām?

⁽¹⁾ OV 2003, L 1, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2019, L 11, 3. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 8. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-363/19 un T-456/19 Apvienotā Karaliste un ITV/Komisija

(Lieta C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (pārstāvji: A. von Bonin, Rechtsanwalt, O.W. Brouwer un A. Pliego Selie, advocaten)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ITV plc

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- taisīt galīgo spriedumu un atcelt Komisijas 2019. gada 2. aprīļa lēmumu (ES) 2019/1352 par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu (⁽¹⁾ apstrīdētais lēmums);
- vai alternatīvi – nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā par to lemtu atbilstoši Tiesas izlemtajiem tiesību jautājumiem, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo tiesvedību, kā arī tiesvedību Vispārējā tiesā, tostarp izdevumus, kas radušies personām, kuras iestājušās lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējas ir izvirzījuši piecus pamatus

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, sagrozot valsts tiesību normas un neņemot vērā pierādījumus, kā atsaucēs sistēmu nosakot Apvienotās Karalistes CFC (kontrolēti ārvalstu uzņēmumi) *Taxation (International and Other Provisions) Act 2010* (2010. gada Likums par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi), turpmāk tekstā – “TIOPA”) 9.A daļas noteikumus, nevis Apvienotās Karalistes uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu, kuri veido tās neatņemamu daļu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pat, ja atsaucēs sistēma būtu Apvienotās Karalistes CFC noteikumi, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nosakot atsaucēs sistēmas mērķi, un līdz ar to esot pieļāvusi kļūdu, nosakot Apvienotās Karalistes CFC noteikumu 5. nodaļas tiesību normas kā tādas, kas paredz parasto aplikšanu ar nodokļiem netirdzniecības finanšu peļņai tādā veidā, ka TIOPA 9.A daļas 9. nodaļā noteiktais “grupas finansēšanas atbrīvojums” piešķirtu “priekšrocību”.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu attiecībā uz selektīvās priekšrocības konstatējumu. Konkrētāk, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nepareizi secinot, ka tirgus dalībnieki, kuriem bija iespēja gūt labumu no TIOPA 9.A daļas 9. nodaļā noteiktā “grupas finansēšanas atbrīvojuma”, bija faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā ar uzņēmumiem, lai gan tas tā neesot.

Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 263. pantu un LESD 296. pantu, jo tā neesot izlēmusi prasījumus un esot pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu tāpēc, ka Vispārējā tiesa ar savu pamatojumu esot aizstājusi apstrīdētajā lēmumā Komisijas norādīto pamatojumu.

Ar piekto apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka TIOPA 9.A daļas 9. nodaļā noteiktais “grupas finansēšanas atbrīvojums” neesot attaisnots ar atsaucē sistēmas būtību vai vispārīgo struktūru.

(¹) OV 2019, L 216, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 26. augustā iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – Verein für Konsumenteninformation/Sofatutor GmbH**

(Lieta C-565/22)

(2022/C 441/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēja: Verein für Konsumenteninformation

Atbildētāja revīzijas tiesvedībā: Sofatutor GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2011/83/ES (¹) 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka distances līguma “automātiskas pagarināšanas” gadījumā (direktīvas 6. panta 1. punkta o) apakšpunkts) patērētājs no jauna iegūst atteikuma tiesības?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā Vasile Dumitrescu un Guido Schwarz iesniedza par
Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-531/16 Dumitrescu un
Schwarz/Komisija**

(Lieta C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Vasile Dumitrescu un Guido Schwarz (pārstāvji: L. Levi un J.-N. Louis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdz Tiesu:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-531/16 Dumitrescu un Schwarz/Komisija;

- nodot šo lietu izskatīšanai Tiesā, lai tā par pamatotu atzītu prasītāja celto prasību pirmajā instancē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza trīs pamatus:

Pirmais pamats ir par iespējamo LESD 45. panta pārkāpumu, Vispārējās tiesas pieļauto tās pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kļūdu juridiskajā kvalifikācijā un lietas materiālu sagrozīšanu.

Otrais pamats ir par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa pārkāpumu, vispārējā tiesību principa, ka ierēdnim jāsaģlabā personīgas attiecības ar tā galveno interešu centru, pārkāpumu, Pamattiesību hartas 7. un 8. panta pārkāpumu un lietas materiālu sagrozīšanu.

Trešais pamats ir par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā YT un YU iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-532/16 YT un YU/Komisija**

(Lieta C-568/22 P)

(2022/C 441/18)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: YT un YU (pārstāvji: L. Levi un J.-N. Louis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdz Tiesu:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-532/16 YT un YU/Komisija;
- nodot šo lietu izskatīšanai Tiesā, lai tā par pamatotu atzītu prasītāja celto prasību pirmajā instancē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus pamatus:

Pirmais pamats ir par iespējamo LESD 45. panta pārkāpumu, Vispārējās tiesas pieļauto tās pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kļūdu juridiskajā kvalifikācijā un lietas materiālu sagrozīšanu.

Otrais pamats ir par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa pārkāpumu un vispārējā samērīguma principa pārkāpumu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā YV iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-533/16 YV u.c./Komisija**

(Lieta C-569/22 P)

(2022/C 441/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: YV (pārstāvji: L. Levi un J.-N. Louis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, YW, YZ, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-533/16 YV u.c./Komisija;
- nodot šo lietu izskatīšanai Tiesā, lai tā par pamatotu atzītu prasītāja celto prasību pirmajā instancē;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus:

Pirmais pamats ir par iespējamo LESD 45. panta pārkāpumu, Vispārējās tiesas pieļauto tās pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kļūdu juridiskajā kvalifikācijā un lietas materiālu sagrozīšanu.

Otrais pamats ir par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa pārkāpumu un vispārējā samērīguma principa pārkāpumu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 25. augustā ZA iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta)
2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-545/16 YY un ZA/Eiropas Savienības Tiesa**

(Lieta C-570/22 P)

(2022/C 441/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: ZA (pārstāvji: L. Levi un J.-N. Louis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Tiesa, YY, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-545/16 YY un ZA/Tiesa;
- nodot šo lietu izskatīšanai Tiesā, lai tā par pamatotu atzītu prasītāja celto prasību pirmajā instancē;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus:

Pirmais pamats ir par iespējamo LESD 45. panta pārkāpumu, Vispārējās tiesas pieļauto tās pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kļūdu juridiskajā kvalifikācijā un lietas materiālu sagrozīšanu.

Otrais pamats ir par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa pārkāpumu un vispārējā samērīguma principa pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. augustā *Hochmann Marketing GmbH* iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-337/20 *Hochmann Marketing GmbH*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-575/22 P)

(2022/C 441/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Hochmann Marketing GmbH* (pārstāvis: J. Jennings, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Eiropas Savienības Tiesas priekšsēdētāja vietnieks ar 2022. gada 10. oktobra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā nepieņemamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. septembrī iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *flightright GmbH/TAP Portugal*

(Lieta C-578/22)

(2022/C 441/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: *flightright GmbH*

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *TAP Portugal*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 4. panta 3. punkts kopsakarā ar tās 2. panta j) punktu un 3. panta 2. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažierim vienmēr ir jāierodas uz reģistrāciju kā paredzēts un laikā, ko iepriekš norādījis gaisa pārvadātājs, ceļojuma rīkotājs vai pilnvarots ceļojuma aģents, vai, ja laiks nav norādīts, vismaz 45 minūtes pirms norādītā izlidošanas laika, kā arī atbilstoši Pasažieru tiesību regulas 2. panta j) punktam ir jāierodas uz iekāpšanu, ievērojot Pasažieru tiesību regulas 3. panta 2. punktā minētos nosacījumus?

2) Ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzīgi:

Vai Regulas Nr. 261/2004 4. panta 3. punkts kopsakarā ar tās 2. panta j) punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka iekāpšanas atteikumu pret pasažiera gribu, kas saistošs apkalpojošajam gaisa pārvadātājam, pasažierim var izteikt arī līgumiskais gaisa pārvadātājs, kurš saistībā ar attiecīgo lidojumu ir noslēdzis kodu koplietošanas vienošanos ar apkalpojošo gaisa pārvadātāju?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. septembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Köln* (Vācija) – *Die Länderbahn GmbH DLB u.c./Vācijas Federatīvā Republika*

(Lieta C-582/22)

(2022/C 441/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Otra lietas dalībiece: *DB Netz AG*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2012/34/ES (¹) 56. panta 1., 6. un 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesiskais regulējums par maksas piemērošanu var būt atbilstošs sūdzības priekšmets arī tādā gadījumā, ja attiecīgā tiesiskā regulējuma piemērošanas periods attiecībā uz pārbaudāmo maksu jau ir beidzies (sūdzība par tā saukto agrāk aprēķināto maksu)?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprināšana, vai iepriekš minētās direktīvas 56. panta 1., 6. un 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, veicot agrāk aprēķinātās maksas *ex post* kontroli, regulatīvā iestāde to ar *ex tunc* iedarbību var atzīt par spēkā neesošu?
3. Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir apstiprināšana, vai Direktīvas [2012/34/ES] 56. panta 1., 6. un 9. punkta interpretācija pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas ar *ex tunc* iedarbību izslēdz iespēju veikt agrāk aprēķinātās maksas *ex post* kontroli?
4. Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir apstiprināšana, vai Direktīvas [2012/34/ES] 56. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētie kompetentās regulatīvās iestādes korektīvie pasākumi juridisko seku ziņā pēc būtības ļauj izdot rīkojumu par infrastruktūras pārvaldītāja nelikumīgi piemērotās maksas atgūšanu, lai gan atgūšanas prasījumus starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem var izvirzīt civiltiesiskā ceļā?

5. Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir noliedzīga: vai no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmās daļas un Līguma par Eiropas Savienību (LES) 19. panta 1. punkta otrās daļas tiesības iesniegt sūdzību par agrāk aprēķināto maksu katrā ziņā izriet tad, ja bez regulatīvās iestādes pieņemta lēmuma par sūdzību saskaņā ar Tiesas judikatūru lietā C-489/15 ⁽²⁾ (2017. gada 9. novembra spriedums) nav iespējams atmaksāt nelikumīgi piemēroto agrāk aprēķināto maksu, pamatojoties uz valsts civiltiesību normām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (pārstrādāta redakcija) (OV 2012, L 343, 32. lpp.).

⁽²⁾ EU:C:2017:834, *CTL Logistics*.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. septembrī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *QM/Kiwi Tours GmbH*

(Lieta C-584/22)

(2022/C 441/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: QM

Atbildētāja: Kiwi Tours GmbH

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas (ES) 2015/2302 ⁽¹⁾ 12. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- 1) vērtējot tiesības izbeigt līgumu, izšķiroša nozīme ir tikai nenovēršamiem un ārkārtas apstākļiem, kas līguma izbeigšanas brīdī jau ir izveidojušies;
- 2) vai arī tādējādi, ka ir jāņem vērā arī nenovēršami un ārkārtas apstākļi, kas faktiski izveidojas pēc līguma izbeigšanas, taču vēl pirms plānotā ceļojuma sākuma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV 2015, L 326, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 16. septembrī *Carles Puigdemont i Casamajó* un *Antoni Comín i Oliveres* iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-388/19 *Puigdemont i Casamajó* un *Comín i Oliveres*/Parlaments

(Lieta C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Carles Puigdemont i Casamajó* un *Antoni Comín i Oliveres* (pārstāvji: P. Bekaert, S. Bekaert, advocaten, un G. Boye, abogado)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Spānijas Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā vai – pakārtoti – atcelt apstrīdētos aktus; un
- piespriest Parlamentam un Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai – pakārtoti – atlikt lemšanu par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa, secinādama, ka iemesls tam, ka Parlaments nav atļāvis apelācijas sūdzības iesniedzējiem ierasties savā darba vietā, īstenot savu mandātu un kopš 2019. gada 2. jūlija piedalīties Parlamenta plenārsēdēs, nebija 2019. gada 29. maija norādījumos un 2019. gada 27. jūnija vēstulē atspoguļotais Parlamenta atteikums atzīt apelācijas sūdzības iesniedzējiem Eiropas Parlamenta deputāta statusu un ka tādējādi apstrīdētie akti nav mainījuši apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko stāvokli, esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pārkāpusi LESD 263. pantu un līdz ar to arī Hartas 47. pantu.

Saskaņā ar 1976. gada akta ⁽¹⁾ 12. pantu parlamenta ziņā ir izšķirt domstarpības, kas varētu rasties, pamatojoties uz 1976. gada akta noteikumiem, tostarp 1. panta 3. punktu, kas ir tā būtiska norma. Spriedumā *Donnici* ⁽²⁾ esot nepareizi interpretēts 1976. gada akta 12. pantā paredzēto kompetenču sadalījums starp dalībvalstu iestādēm un Parlamentu – attiecībā uz Parlamentam piešķirtajām pilnvarām. Katrā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējiem būtu bijis iespējams ieņemt savas vietas laikposmā, kamēr tika gaidīts lēmums par viņu domstarpībām ar Parlamentu, un tātad pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, jo tajā tika atzīts, ka apstrīdētie akti nemaina apelācijas sūdzības iesniedzēju stāvokli.

Vispārējā tiesa, secinādama, ka lēmums neizmanto Eiropas Parlamenta Reglamenta 8. pantā paredzēto iespēju uzņemties iniciatīvu apstiprināt privilēģijas un imunitāti nav apstrīdams akts, esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

Vispārējā tiesa, apgalvodama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji nebija iesnieguši Parlamentam Eiropas Parlamenta Reglamenta 7. un 9. pantā minēto pieprasījumu aizstāvēt viņu privilēģijas un imunitāti, esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

⁽¹⁾ Akts par Eiropas Parlamenta locekļu ievēlšanu vispārējās tiesās vēlēšanās (OV 1976, L 278, 5. lpp.), kas pievienots Padomes 1976. gada 20. septembra Lēmumam 76/787/EOTK, EEK, Euratom (OV 1976, L 278, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2002. gada 25. jūnija un 2002. gada 23. septembra Lēmumu 2002/772/EK, Euratom (OV 2002, L 283, 1. lpp.).

⁽²⁾ Spriedums, 2009. gada 30. aprīlis, Itālija un *Donnici*/Parlaments, C-393/07 un C-9/08, EU:C:2009:275.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. septembrī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Tirol (Austrija) – Umweltverband WWF Österreich u.c./Tiroler
Landesregierung**

(Lieta C-601/22)

(2022/C 441/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Tirol

Pamatlietas puses

Prasītāji: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Atbildētāja iestāde: Tiroler Landesregierung

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 92/43/EEK ⁽¹⁾ redakcijā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2013/17/ES ⁽²⁾, 12. pantu, skatot to kopsakarā ar IV pielikumu, saskaņā ar kuru uz vilku attiecas stingra aizsardzības sistēma, taču populācijas vairākās dalībvalstīs no tās ir atbrīvotas – savukārt Austrijai attiecīga atkāpe nav paredzēta – tiek pārkāpts LES 4. panta 2. punktā noteiktais “vienlīdzīgas attieksmes pret dalībvalstīm princips”?
- 2) Vai Direktīvas 92/43/EEK redakcijā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2013/17/ES, 16. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru atkāpe no stingras vilka aizsardzības sistēmas ir pieļaujama tikai tad, ja, neraugoties uz atkāpi, tostarp netiek kaitēts attiecīgo sugu populāciju saglabāšanai “labvēlīgā aizsardzības statusā” to “dabiskās izplatības areālā”, ir jāinterpretē tādējādi, ka labvēlīgs aizsardzības statuss ir jāsaglabā vai jāatjauno nevis attiecībā uz dalībvalsts teritoriju, bet gan populācijas dabiskajā areālā, kas var ietvert ievērojami plašāku pārrobežu biogeogrāfisko rajonu?
- 3) Vai Direktīvas 92/43/EEK redakcijā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2013/17/ES, 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka papildus tiešajam kaitējumam, ko izraisījis konkrēts vilks, “nopietnajā kaitējumā” ir jāiekļauj arī netiešais (paredzamais) “ekonomiskais” kaitējums, kas nav saistīts ar konkrētu vilku?
- 4) Vai Direktīvas 92/43/EEK redakcijā, kurā jaunākie grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 2013/17/ES, 16. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Tiroles federālajā zemē dominējošās topogrāfiskās, kalnu ganību apsaimniekošanas un saimniecību struktūras dēļ “apmierinošas alternatīvas” ir jāizvērtē, tikai pamatojoties uz faktisko izpildāmību, vai arī –, izmantojot ekonomiskos kritērijus?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu un savvaļas floras un faunas aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīvu 2013/17/ES (2013. gada 13. maijs), ar ko pielāgo dažas direktīvas vides jomā saistībā ar Horvātijas Republikas pievienošanu (OV 2013, L 158, 193. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2022. gada 19. augustā – Sberbank of Russia/Komisija un VNV

(Lieta T-525/22)

(2022/C 441/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sberbank of Russia OAO (Maskava, Krievija) (pārstāvis: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto un V. Villante, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Lēmumu SRB/EES/2022/21 par noregulējuma shēmas pieņemšanu attiecībā uz Sberbank d.d., ko Vienotā noregulējuma valde ir pieņēmusi 2022. gada 1. martā, kopā ar Vienotās noregulējuma valdes 2022. gada 27. februārī pieņemto Novērtējuma ziņojumu Nr. 1 un Vienotās noregulējuma valdes 2022. gada 27. un 28. februārī pieņemto Novērtējuma ziņojumu Nr. 2;
- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (ES) 2022/948 (2022. gada 1. marts), ar ko apstiprina Sberbank d.d. noregulējuma shēmu ⁽¹⁾;
- piespriest Vienotajai noregulējuma valdei un Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievēroti būtiski procedūras noteikumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu, esot pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41.panta 2. punkta c) apakšpunkts, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, izvērtējot noregulējuma shēmu saistītos apstākļus, un pārkāpts Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾ 6. pants un Direktīvas 2014/59/ES ⁽³⁾ 39. pants, kā arī pamattiesības uz īpašumu un darījumdarbības brīvību.

⁽¹⁾ OV 2022, L 164, 65. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērējošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 20. augustā – Sberbank of Russia/Komisija un VNV**(Lieta T-526/22)**

(2022/C 441/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sberbank of Russia OAO (Maskava, Krievija) (pārstāvis: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto un V. Villante, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Lēmumu SRB/EES/2022/20 par noregulējuma shēmas pieņemšanu attiecībā uz *Sberbank d.d.*, ko Vienotā noregulējuma valde ir pieņēmusi 2022. gada 1. martā, kopā ar Vienotās noregulējuma valdes 2022. gada 27. februārī pieņemto Novērtējuma ziņojumu Nr. 1 un Vienotās noregulējuma valdes 2022. gada 27. un 28. februārī pieņemto Novērtējuma ziņojumu Nr. 2;
- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (ES) 2022/947 (2022. gada 1. marts), ar ko apstiprina *Sberbank banka d.d.* noregulējuma shēmu ⁽¹⁾;
- piespriest Vienotajai noregulējuma valdei un Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievēroti būtiski procedūras noteikumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu, esot pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, izvērtējot noregulējuma shēmu saistītos apstākļus, un pārkāpts Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾ 6. pants un Direktīvas 2014/59/ES ⁽³⁾ 39. pants, kā arī pamattiesības uz īpašumu un darījumdarbības brīvību.

⁽¹⁾ OV 2022, L 164, 63. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

Prasība, kas 2022. gada 22. augustā – Sberbank of Russia/VNV**(Lieta T-527/22)**

(2022/C 441/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sberbank of Russia OAO (Maskava, Krievija) (pārstāvis: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto un V. Villante, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Lēmumu SRB/EES/2022/19 par noregulējuma nosacījumu novērtējumu attiecībā uz *Sberbank Europe AG*, ko Vienotā noregulējuma valde ir pieņēmusi 2022. gada 1. martā, kopā ar Vienotās noregulējuma valdes 2022. gada 27. februārī pieņemto Novērtējuma ziņojumu Nr. 1;
- piespriest Vienotajai noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievēroti būtiski procedūras noteikumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu, esot pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41.panta 2. punkta c) apakšpunkts, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, izvērtējot ar noregulējuma shēmu saistītos apstākļus, un pārkāpts Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾ 6., 14. un 18. pants, kā arī pamattiesības uz īpašumu un darījumdarbības brīvību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 23. septembrī – Polaroid IP/EUIPO – Klimeck (Kvadrāta taisnstūrī attēlojums)**(Lieta T-591/22)**

(2022/C 441/30)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polaroid IP BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis: G. Vos, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Thomas Klimeck (Kevelaer, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Kvadrāta taisnstūrī attēlojums) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 16 217 267

Process EUIPO: anulēšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2022. gada 30. jūnija lēmums lietā R 1646/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- nodot lietu atpakaļ Anulēšanas nodaļai;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo prasību, un piespriest T. Klimeck atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 26. septembrī – Sophienwald/EUIPO – Zalto Glas (“Sw Sophienwald”)

(Lieta T-597/22)

(2022/C 441/31)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sophienwald AG (Vaduca, Lihtenšteina) (pārstāvis: J. Hellenbrand, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zalto Glas GmbH (Gminde, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Sw Sophienwald” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 448 981

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 25. jūlija lēmums lietā R 2113/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- patvaļas aizlieguma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 26. septembrī – Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media/EUIPO – Optiva Canada (“OPTIVA MEDIA”)

(Lieta T-601/22)

(2022/C 441/32)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media SL (Madrīde, Spānija) (pārstāvis: C. Rivadulla Oliva, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Optiva Canada Inc. (Mississauga, Ontārio, Kanāda)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīga strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “OPTIVA MEDIA” zaļā un melnā krāsās– Eiropas Savienības preču zīme Nr. 10 939 767

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 13. jūlija lēmums apvienotajās lietās R 1533/2021-5 un R 1740/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījums Vispārējai tiesai ir šāds:

- atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta un 58.–64. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 26. septembrī – Agus/EUIPO – Alpen Food Group (“ROYAL MILK”)

(Lieta T-603/22)

(2022/C 441/33)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Agus sp. z o.o. (Varšava, Polija) (pārstāve: B. Wojtkowska, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Alpen Food Group BV (Weesp, Nīderlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "ROYAL MILK" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 10 321 735

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2022. gada 11. jūlija lēmums lietā R 2056/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 58. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – KHG/EUIPO – *Dreams* ("Dreamer")

(Lieta T-608/22)

(2022/C 441/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KHG GmbH & Co. KG (Šēnefelda, Vācija) (pārstāvis: D. Gehnen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Dreams Ltd* (High Wycombe, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "Dreamer" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 652 165

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2022. gada 29. jūnija lēmums lietā R 1975/2021-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniei, ja tā iestātos lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – Nienaber/EUIPO – St. Hippolyt Mühle Ebert (“BoneKare”)**(Lieta T-609/22)**

(2022/C 441/35)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītājs: Andreas Nienaber (Klopenburga, Vācija) (pārstāvis: J. Eberhardt, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: St. Hippolyt Mühle Ebert GmbH (Dielheim, Vācija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītājs**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BoneKare” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 10 055 903**Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 4. augusta lēmums lietā R 436/2022-1***Prasījumi***Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā atbildētāja Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta trešā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – Nienaber/EUIPO (“BoneKare”)**(Lieta T-610/22)**

(2022/C 441/36)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāji: Jannah Nienaber (Klopenburga, Vācija), Andreas Nienaber (Klopenburga) (pārstāvis: J. Eberhardt, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)*

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BoneKare” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 411 756

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 4. augusta lēmums lietā R 348/2022-1

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 30. septembrī – Marico/EUIPO – Regal Impex (“SAFFOLA”)

(Lieta T-611/22)

(2022/C 441/37)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marico Ltd (Mumbaja, Indija) (pārstāvji: B. Collett un S. Malynicz, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Regal Impex Ltd (Harrow, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “SAFFOLA” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 568 739

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 3. jūlija lēmums lietā R 1538/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa dalībniecei, ja tā nolemj iestāties lietā, atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un segt savus tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Apelācijas padome pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punktu, kļūdaini secinot, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašniece ir pierādījusi apstrīdētās preču zīmes faktisko izmantošanu attiecībā uz “pārtikas eļļām un taukiem”;
 - Apelācijas padome ir pieļāvusi acīmredzamu procesuālu un juridisku kļūdu, konstatējot, ka saulespuķu eļļa ir pārtikas tauki.
-

Prasība, kas celta 2022. gada 3. oktobrī – Breville/EUIPO (Ēdienu gatavošanas ierīces)**(Lieta T-616/22)**

(2022/C 441/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Breville Pty Ltd (Aleksandrija, Austrālija) (pārstāvji: F. Caruso, G. Grippiotti, M. Pozzi, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1 444 467-0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2022. gada 20. jūnija lēmums lietā R 613/2022-3

PrasījumiPrasītāja lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu un piešķirt prasīto *restitutio in integrum*.**Izvirzītie pamati:**

- Tiesību kļūda saistībā ar termiņa ierobežojumu, lai pieteiktu *restitutio in integrum*;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 67. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 4. oktobrī – Amazonen-Werke H. Dreyer/EUIPO (Zaļās un oranžās krāsas kombinācija)**(Lieta T-618/22)**

(2022/C 441/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Amazonen-Werke H. Dreyer SE & Co. KG (Hasbergen-Gaste, Vācija) (pārstāvis: C. Neuhiel, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO:

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes, kas attēlo zaļās un oranžās krāsas kombināciju, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 461 516

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 22. jūlija lēmums lietā R 2006/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2022. gada 4. oktobrī – SB/EĀDD**(Lieta T-621/22)**

(2022/C 441/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: SB (pārstāvji: L. Burguin, T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka ir iestājusies EĀDD atbildība;
- piespriest EĀDD samaksāt 80 000 EUR par morālo kaitējumu un 720 000 EUR par mantisko kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību par diviem 2021. gada 10. novembra lēmumiem, ar kuriem tika noraidīta prasītāja kandidatūra, pirmkārt, ES delegācijas [konfidenciali] ⁽¹⁾ vadītāja amatam un, otrkārt, ES delegācijas [konfidenciali] vadītāja amatam, prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
2. Otrais pamats attiecas uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu.
3. Trešais pamats attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.
4. Ceturtais pamats attiecas uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.

⁽¹⁾ Aizsegte dati ir konfidenciali.

Prasība, kas celta 2022. gada 6. oktobrī – Van Oosterwijck/Komisija**(Lieta T-622/22)**

(2022/C 441/41)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Viviane Van Oosterwijck (Kontich, Beļģija) (pārstāvis: F. Moyse, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2022. gada 7. jūlija lēmumu un – ciktāl nepieciešams – arī 2021. gada 15. decembra lēmumu, ar kuriem Komisija atteicās prasītājai piešķirt apgādnieka zaudējuma pensiju;

- līdz ar to atzīt prasītājas tiesības saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 19. un 20. pantam;
- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, kas ir balstīts uz iebildi par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) VIII pielikuma 20. panta prettiesiskumu tāpēc, ka esot pārkāpti gan vienlīdzīgas attieksmes princips, gan princips par aizliegumu diskriminēt atkarībā no tā, cik ilgas ir bijušas viņas attiecības ar savu laulāto. Prasītāja tostarp apgalvo, ka šajā lietā konstatējamā diferencēšana – proti, nosacījums, ka laulības minimālajam ilgumam iepriekš minētā 20. panta piemērošanas jomā ietilpstošajās situācijās ir jābūt krietni vien lielākam, nekā tam, kas paredzēts situācijām, kas ietilpst Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 19. panta piemērošanas jomā, lai arī visas šīs situācijas ir salīdzināmas – esot jāatzīst par patvaļīgu vai klaji neadekvātu, ievērojot šīm abām tiesību normām kopīgo likumdevēja mērķi.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)



Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV